

Yargıtay 11. HD E.2025/5651 K.2026/3224 (03.06.2026)

Karar metni, Yargıtay Başkanlığı Karar Arama sistemindeki yayımlanmış hâliyle aynen aktarılmıştır; taraf adları kaynakta anonimdir.

11. Hukuk Dairesi 2025/5651 E. , 2026/3224 K.

"İçtihat Metni"

MAHKEMESİ : Ankara Bölge Adliye Mahkemesi 20. Hukuk Dairesi

SAYISI : 2023/1290 Esas, 2025/1512 Karar

HÜKÜM : Kısmen kabul

İLK DERECE MAHKEMESİ : Ankara 3. Fikri ve Sınai Haklar Hukuk Mahkemesi

SAYISI : 2022/197 E., 2023/134 K.

Bölge Adliye Mahkemesi kararı, Yargıtayca duruşma istemli olarak katılma yoluyla davacı vekili ile davalı Kurum vekili tarafından temyiz edilmekle; temyiz şartı ve diğer usul eksiklikleri yönünden yapılan ön inceleme sonucunda, temyiz dilekçesinin kabulüne, dava, 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun (HMK) 369/2 hükmü gereğince miktar veya değer söz konusu olmaksızın duruşmalı olarak incelenmesi gereken dava ve işlerin dışında bulunduğundan duruşma isteğinin reddine karar verildikten ve Tetkik Hâkimi tarafından hazırlanan rapor dinlendikten sonra dosyadaki belgeler incelenip gereği düşünüldü:

KARAR

I. DAVA

Davacı vekili dava dilekçesinde; müvekkilinin TÜRKPATENT nezdinde 2020/151616 sayılı "... ..." ibareli marka başvurusunda bulunduğunu, davalı Aracılık Hizmetleri Ltd. Şti'nin 2009/67445 sayılı "... ..." ibareli markasını gerekçe göstererek yaptığı itirazın kısmen kabulü ile 36. sınıftaki ... hizmetlerinin başvuru kapsamından çıkartıldığını, müvekkilinin bu kararın yeniden incelenmesi talebinin 2022-M-3309 sayılı YİDK kararı ile reddedildiğini, aynı YİDK kararı ile davalı ... AŞ'ye ait "... " ibareli markalara dayalı olarak başvurunun tümünden reddedildiğini, alınan kararın usul ve yasaya aykırı bulunduğunu, "... " ibaresinin ticaret sektöründe yaygın kullanılan bir ifade olduğunu ve kimsenin tekeline verilemeyeceğini, müvekkilinin ilgili markaya 2000'li yıllardan itibaren ciddi yatırımlar yaptığını ve markayı kendisiyle özdeşleştirdiğini, taraflara ait markaların/ibarelerin uzun yıllardır sektörde birlikte kullanıldığını, dava konusu başvurunun, A.Ş. adına 2013 yılında tescil edilen, ortak unsurları "... " ibaresi olan ve 2007 yılından itibaren eylemli olarak kullanılan 2013/61678 "... ..", 2013/61683 "... ..", ... nolu "... .." ibareli kök markaların serisi olduğunu, dava konusu ibare üzerinde gerçek hak sahibinin müvekkili olduğunu ileri sürerek, YİDK'in 2022-M-3309 sayılı kararının iptaline, dava konusu başvurunun tescil işlemlerinin devamına karar verilmesini talep ve dava etmiştir.

II. CEVAP

1.Davalı ... vekili, Kurum kararının usul ve yasaya uygun olduğunu, dava konusu başvuru ile redde mesnet markalar arasında karıştırılmaya yol açacak düzeyde benzerlik bulunduğunu savunarak, davanın reddini istemiştir.

2.Davalı A.Ş. vekili, müvekkili markası ile dava konusu başvuru arasında karıştırılmaya yol açacak düzeyde benzerlik bulunduğunu, birlikte var olma ilkesi şartlarının somut olayda gerçekleşmediğini, davacı yararına kazanılmış hak koşullarının da gerçekleşmediğini savunarak, davanın reddini istemiştir.

3.Diğer davalı şirket, davaya cevap vermemiştir.

III. İLK DERECE MAHKEMESİ KARARI

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararı ile davaya konu başvuru kapsamında yer alan hizmetlerin, davalılara ait redde mesnet markaların kapsamlarında aynen yer aldığı, taraf markalarının görsel ve işitsel olarak birbirlerine benzemesi karşısında markaların bütünsel olarak benzer olduğu, 6769 sayılı Sınai Mülkiyet Kanunu'nun (SMK) 6/1 maddesi kapsamında taraf markaları arasında karıştırılma ihtimalinin bulunduğu, her ne kadar davacı tarafça SMK'nın 6/3 maddesi kapsamında gerçek hak sahipliği iddiasında bulunulmuş ise de, bu durumun başkalarının başvurularına itiraz ve tescil halinde hükümsüzlük davası açma hakkı verdiği, ancak kendi başvurusu yönünden kendinden önce başvurusu yapılmış veya tescil edilmiş benzer markaya rağmen kendi başvurusunu tescil ettirme yönünde bir hak vermediği, davacı yararına müktesep hak koşullarının oluşmadığı gerekçesiyle davanın reddine karar verilmiş, hüküm, davacı vekilince istinaf edilmiştir.

IV. İSTİNAF

Bölge Adliye Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararı ile dava konusu başvuru, siyah, düz yazı karakteri ile yazılmış "... .." ibaresinden, davalı ... AŞ'ye ait redde mesnet markaların da yine siyah, düz yazı karakteri ile yazılan "... ..", "... TÜRKİYE", "... HOLDİNG" ibarelerinden oluştuğu, anılan ibarenin düşük seviyede ayırt ediciliğe sahip olduğu, ayırt ediciliği düşük ibareler yönünden koruma düzeyinin düşük tutulması, diğer bir deyişle, ayırt ediciliği düşük ibarelerin ortak olarak yer aldığı markalarda yapılacak küçük değişikliklerin dahi iltibas tehlikesini ortadan kaldıracığı, başvuru kapsamındaki 36. sınıf hizmetlerin hitap ettiği ortalama düzeydeki tüketici kesiminin dikkat ve özen düzeyi de gözetildiğinde, dava konusu başvuru ile redde mesnet markalar arasında 6769 sayılı SMK'nın 6/1 maddesi anlamında ortalama tüketiciler nezdinde görsel, işitsel ve anlamsal olarak bıraktıkları genel izlenim itibarıyla ilişkilendirilme ihtimalini de içerecek şekilde iltibas tehlikesinin bulunmadığı gerekçesi ile davacı vekilinin istinaf isteminin kısmen kabulü ile İlk Derece Mahkemesi kararının kaldırılmasına, esas hakkında yeniden hüküm kurulmasına, davanın kısmen kabulü ile YİDK'nin 21.03.2022 tarih, 2022-M-3309 sayılı kararının, davalı ...Ş.'nin itirazının kabulü ile başvurunun tümünden reddine ilişkin 2 ve 3 nolu kararlar yönünden kısmen iptaline, YİDK kararının iptaline yönelik fazlaya ilişkin talebin reddine karar verilmiş, karar, davalı ... vekili ve katılma yolu ile davacı vekilince temyiz edilmiştir.

V. TEMYİZ

A.Dava ve Hukuki Nitelendirme

Dava, marka başvurusuna yapılan itirazın kabulüne dair nihai Kurum kararının iptali istemine ilişkindir.

B.Değerlendirme ve Gerekçe

1.İlk Derece Mahkemesince verilen karara yönelik olarak yapılan istinaf başvurusu üzerine HMK'nın 355 vd. maddeleri kapsamında yöntemince yapılan inceleme sonucunda Bölge Adliye Mahkemesince esastan verilen nihai kararda, dosya kapsamına göre saptanan somut uyumsuzluk bakımından uygulanması gereken hukuk kurallarına aykırı bir yön olmadığı gibi aynı Kanun'un 369/1 hükmü ve 371. maddelerinin uygulanmasını gerektirici nedenlerin de bulunmamasına göre davacı tarafın temyiz itirazlarının reddi gerekir.

2.Davalı ...'in temyizine gelince dava konusu davacı başvurusu 2020/151616 sayılı "... .." ibaresinden oluşmakta olup, 36 sınıftaki "... hizmetleri. Finansal ve parasal hizmetler." mal ve hizmetler sınıfında tescili talep edilmiştir. İtiraza mesnet markalar ise, davalı Aracılık Hizmetleri Ltd. Şti.'ne ait 2009/67445 sayılı "... .." ibaresi ve davalı ...Ş.'ne ait "... .."

esas unsurlu ibarelerden oluşan seri markalar olup, koruma kapsamlarında 01-45 sınıflardaki bir kısım mal ve hizmetler yer almaktadır.

İlk Derece Mahkemesince yukarıda açıklanan gerekçe ile davanın reddine karar verilmiş olup, davacı istinafi üzerine Bölge Adliye Mahkemesi Hukuk Dairesince ise, tescil için başvuruda bulunan marka ile itiraza mesnet markalar arasında 6769 sayılı SMK'nın 6/1 maddesi anlamında ortalama tüketiciler nezdinde görsel, işitsel ve anlamsal olarak bıraktıkları genel izlenim itibarıyla ilişkilendirilme ihtimalini de içerecek şekilde iltibas tehlikesinin bulunmadığı gerekçesi ile davanın kısmen kabulüne karar verilmiştir.

Ancak, taraf markalarının esaslı unsuru olan “...” ibarelerinin aynı olduğu, yine “...” ibaresinde ise tek harfin farklı bulunduğu, bu farkın görünüşteki imajı değiştirecek marjinal bir fark olmadığı, bu hali ile işitsel benzerlik incelemesinde dikkat edilmesi gereken hususlardan biri olan sözcüklerin ilk heceleri, ilk seslerinin telaffuzu hususunda sözcüklerin “...” , “...” , “...” ibarelerinden oluştuğu, bu ibarelerin Türkçede “...” , “...” olarak okunacak olması karşısında, markaların başlangıç ve son seslerinin aynı olması ile taraf markalarının işitsel benzerlik taşıdığı, markaların görsel ve işitsel olarak birbirlerine benzediği ve dolayısıyla markaların bütünsel olarak benzer olduğu gözetilerek davanın reddine karar verilmesi gerekirken yanılığlı değerlendirme ile davanın kısmen kabulüne karar verilmesi doğru olmamış bozmayı gerektirmiştir.

VI. SONUÇ: Yukarıda (1) numaralı bentte açıklanan nedenlerle davacının temyiz itirazlarının REDDİNE, (2) numaralı bentte açıklanan nedenlerle davalı ... vekilinin temyiz itirazlarının kabulü ile Bölge Adliye Mahkemesi kararının BOZULMASINA, HMK'nın 373/2 hükmü uyarınca dava dosyasının Bölge Adliye Mahkemesi'ne gönderilmesine, aşağıda yazılı temyiz giderinin temyiz eden davacıya yükletilmesine, peşin alınan temyiz karar harcının istek halinde davalı Kurum'a iadesine, 03.06.2026 tarihinde oy birliğiyle karar verildi.